

SZTE
SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM

MÉRNÖKI KAR

Alma MAGAZIN *Mater*

A

WALL LIGHT

PORCH ROOFTOP PLAN
1:50 MTS

IMPRESSZUM:

SZERKESZTETTE:

VASS VIKTÓRIA

KÉSZÍTETTÉK:

SCHWIMMER-TÓTH TÍMEA

VARGA EDIT

VASS VIKTÓRIA

TÖRDELÉS ÉS TERV: SZITÁS ISTVÁN - UNIVDESIGN

FELELŐS KIADÓ:

PROF. DR. SZABÓ GÁBOR, REKTOR, AZ SZTE ALMA MATER ELNÖKE (JATE TTK '78)

DR. GÖRÖG MÁRTA, AZ SZTE KÖZKAPCSOLATI IGAZGATÓSÁG, SZTE ALMA MATER SZAKMAI KOORDINÁTORA (JATE ÁJTK '98)

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM KÖZKAPCSOLATI IGAZGATÓSÁG, SZTE ALMA MATER

6722 SZEGED, HONVÉD TÉR 6.

62/54-6775

Alma
MAGAZIN *Mater*

TARTALOM

„Eddig az előkészületek zajlottak, most következnek a konkrét feladatok”	
– Interjú Prof. Dr. Szabó Gábor rektorral.....	4
105 volt SZTE-es hallgatót foglalkoztat az „Alma Mater Díj 2015” idei nyertese	8
A GTK korábbi hallgatója vehette át az Alma Mater Díjat	
– Interjú Szakál Tamás, kutatás-termelés MOL igazgatóval.....	10
Duális képzés a Mérnöki Karon	12
Szegedi mérnökhallgatókkal találkozott a világbajnok autós.....	13
„A minőség és a lendület nem áll meg (...)”	
– interjú Prof. Dr. Keszthelyi-Szabó Gáborral	14
Jubilált az Alma Mater Weekend	18
Próbálom úgy kötni a fonalat, hogy az értékek maradjanak a központban (...)	
– Interjú Vainel Gergely Gyulával és Ziegenheim Dániel Márkkal.....	20
Volt SZTE-s PhD hallgató az Év Emberei között – Interjú Dr. Kis Zoltánnal	24
Rekord számú MK-s helyezett az OTDK-n.....	28
RECCS 2015 világbajnokság.....	29
Miért jó Alma Mater tagnak lenni?.....	30
„Perspektívák a Paro-Implantológiában és a Komprehenzív Fogászatban”.....	32
Szegedi Egyetem Anno.....	33
Az SZTE-n tanít J. K. Rowling álnéven született krimijeinek fordítója	
– Interjú Nagy Gergellyel.....	34

Alma
MAGAZIN
Mater

Néhány hónappal a X. jubileumi Alma Mater Weekend után, alig néhány hónappal az alumni szervezet fennállásának X. évfordulója előtt alkalmas az idő, hogy felelevenítsük, miként alakult egyre komplexebb szolgáltatásrendszerre az az egyetemi polgárokat érintő kezdeményezés, amely az intézményi kihívásoknak megfelelően, az alapvető fejlesztési irányokat követve növelte ki magát - az SZTE Közkapcsolati Igazgatóság részeként működő - egyetemi egységgé.

Az eltelt évek éretté tették szervezetünket ahhoz, hogy az első munkaerő-piaci szereplőket érintő találkozók, a „Sikeres végzetek előadásai” után ma már olyan célok megvalósítóinak sorában szerepelhetünk, mint a K+F kapcsolatok továbbfejlesztése, az innovációs tevékenységek segítése vagy a Z generációval folytatott kommunikáció még hatékonyabbá tétele.

Ezen összegyűjtött célok alapja a folyamatos tanulás és fejlődés mellett a bizalom, amely fennáll a végzett hallgató és az egyetem között, a bizalom, amely támogató lehet, legyen szó a beiskolázásról, az egyetemi marketingről, a hallgatók támogatásáról, a fundraising tevékenységről vagy az ipari kapcsolatok kialakításáról.

Kívánom, hogy ez a bizalom erősödjék olyannyira, hogy hazánkban, az SZTE-n is olyan hagyománya alakuljon ki az öregdiákok egyetemi szerepvállalásának, mint a legnagyobb nemzetközi felsőoktatási intézményekben.

PROF. DR. SZABÓ GÁBOR REKTOR-
RAL AZ ELMÚLT TANÉVBEN ZAJLOTT
FOLYAMATOKRÓL, A KÖVETKEZŐ ÉV
TEENDŐIRŐL ÉS AZ ALUMNUSOK
FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKBEN
BETÖLTÖTT SZEREPÉRŐL BESZÉL-
GETTÜNK.

„EDDIG AZ ELŐKÉSZÜLETEK ZAJLOTTAK, MOST KÖ- VETKEZNEK A KONKRÉT FELADATOK”

Melyek a legfontosabb események, amelyeket ki- emelne a mögöttünk álló tanévből?

Talán azzal kezdeném, hogy az elmúlt egy évben sok dolog jelent meg a sajtóban javarészt lényegtelen kérdésekről, miközben a háttérben nagyon fontos változások voltak előkészülőben.

Először megszületett a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című stratégiai koncepció, majd a tavaszi szemeszter vége felé az Országgyűlés elé kerültek a törvénynek olyan módosításai, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a koncepció implementálható legyen. Mindennek a következményeit fogjuk most felmenő rendszerben megtagasztalni, hiszen a következményekkel eddig még nem nagyon találkoztunk. Mellékesen megjegyzem, a kancellári rendszer sem ebből a koncepcióból származott. 2014 júliusában született meg az a jogszabály-módosítás, amely egyáltalán értelmezte a kancellárokat. Több, egymástól független esemény zajlott, nekem pedig mindvégig az volt az érzésem, hogy a közvélemény ráugrott olyan dolgokra, amelyek valamiért látszólag nagyon érdekesek, de valójában nem lényegesek. Ezt részben még a hallgatói megmozdulásokra is értem. A szakszerkezet áttekintése során alkalmasint olyan javaslatokkal kapcsolatban is történtek megmozdulások, amelyek nem is az államtitkárságtól származtak, hanem valamelyik szakmai bizottságtól. Azt gondolom, hogy ez a zűrzavaros időszak mögöttünk van, viszont most fog következni a végrehajtás, tehát a fokozatváltás koncepcióját igazából mostantól kezdve fogjuk megvalósítani.

Volt egy másik nagyon fontos megint inkább kicsit a felszín alatt zajló folyamata az elmúlt évnek: el kellett kezdenünk felkészülni arra a rendszerre, amely a kutatás-fejlesztési támogatásokat más formában fogja mozgatni. Nagy erőfeszítéseket tettünk arra, hogy minél több ipari partnert találjunk, minél több közös témát derítsünk fel. Az év második felében jelentek meg pályázatok. Az előkészületek nem a felszínen zajlottak, ezért nem tüntetett senki, hogy hogyan kell K+F forrásokat elérni, viszont mindez meghatározó lesz a következő években.

A harmadik dolog, ami nagyon lényeges, de az előzőektől független, hogy a **nemzetköziesítést** mint stratégiai célt már korábban megfogalmaztuk, de csak most jutottunk oda, hogy tudunk komolyabb lépéseket tenni ebbe az irányba. A nemzetköziesítést is sokan félreértik. Én többször hangsúlyoztam már, hogy minél több idegen nyelvű oktatás van az SZTE-n, a magyar oktatás színvonalát is javítja. Egyszerűen a saját magyar hallgatóink jobb egyetemre járnak akkor, ha nekünk jóval több, főleg pedig több területre kiterjedő idegen nyelvű képzésünk van. **Örülünk a tandíjbevételnek is, de nagyon nagy hiba ezt leegyszerűsíteni arra, hogy lessük a pénztárcáját a külföldi hallgatóknak, mert máshogyan nem tudunk pénzt szerezni. Fontos, hogy legyen anyagi forrás, de ennek komoly akadémiai színvonaljavító hatása is van.**

Nem véletlen, hogy a nemzetközi rangsorok jó része méri azt, hogy mennyi külföldi hallgató, oktató része egy intézménynek. Nagyon nagy fejlődési lehetőség előtt állunk ezen a téren. Biztos, hogy egyes rangsorokban nem tudunk előrelépni, csak ha ezen a téren is lesz fejlődés, tehát a nemzetköziesítés jóval szélesebb körű és sokkal nagyobb jelentőségű mozzanat annál, minthogy rá lehessen fogni arra, hogy fognak a forrásaink.

A kutatás-fejlesztésben nagyon fontosak az alumnusokhoz vezető kapcsolatok, de legalább ennyire a nemzetközi, a külföldi alumnusaink megszerzése, annak a rendszernek a kiépítése, hogy rajtuk keresztül el tudjunk érni országokat. Volt szerencsém az év elején találkozni olyan Szegeden végzett orvosokkal, akik Szaúd-Arábiában egy rendezvényen elképesztő reklámot csináltak nekünk: elmondták, hogy Szeged a világ legjobb helye. Ezek olyan fontos erőforrások, amelyeket még messze nem tudtunk eléggé kihasználni.

Végeredményben mindig észrevesszük, hogy a dolgok mennyire összekapcsolódnak. Ha csak a nemzetköziesítést nézem, akkor máris vissza tudunk ugrani a felsőoktatási koncepcióhoz. A jogszabályban is benne van, hogy lehetővé kell tenni a hallgatóknak, hogy a kurzusaik legalább 10%-át idegen nyelven

hallgathassák. Ehhez kell idegen nyelvű kurzus. De akkor már nem logikusabb idegen nyelvű képzéseket létrehozni? Ez nyilván egy bonyolult szöveg, aminek a részei mindig összekapcsolódnak, és ha sikeresek akarunk lenni a magyar felsőoktatástól elvárt átalakulásban, akkor ki fog derülni, hogy tulajdonképpen azt kell csinálni, amit tervezünk. Szoktam mondani, hogy ha nem nézzük a részleteit a felsőoktatási koncepciónak, akkor az én szememben azért minősül jónak, mert nagyjából azt kívánja meg tőlünk, amit amúgy is szeretünk volna, hiszen egy sereg olyan stratégiai elem fogalmazódik meg, amely a mi elképzeléseink között, a mi stratégiánkban is szerepelt: a kutatásnak a gyakorlati étellel való összekapcsolásától kezdve az idegen nyelvű képzésekig, a nemzetköziesedésig, az egészségügyhöz kapcsolódó képzések fejlesztéséig.

Hogyan szólítaná meg az alumnusokat akár beiskolázási, akár befektetési, akár egyéb szempontokból?

Biztos, hogy hozzáértő embereknek vannak erre jó értelemben vett marketingeszközeik. Én amerikai tapasztalataimra visszaemlékezve azt gondolom, hogy az igazán fontos dolog nem az egyszer-egyszer történő megszólítás, hanem a folyamatosság. **Akkor jó egy alumnus rendszer, ha természetes az intézmény számára, hogy egy felvetődött kérdésben megkeresi az alumnusait akár szelektíven, akár úgy, hogy tudják, hogy az adott felvetéssel kapcsolatban kit lenne érdemes megkérdezni.** Ha elég folyamatos a kommunikáció az öregdiákokkal, akkor nekik is természetesebb lehet, hogy időről időre gondolnak arra, hogy valamit a tudomásunkra hozzanak, mert lehet, hogy tudunk vele valamit kezdeni. Azt gondolom, az a jó, ha ez gyakorlattá válik.

Melyek a fő célkitűzések a jövő tanévre?

A következő tanév arra fog fókuszálni, hogy hogyan valósítsuk meg azokat a dolgokat, amelyeket a jogszabály körvonalaz. Lesznek még változások az irányítási szerkezettel kapcsolatban. Azon intézményekhez tartozunk, akiknél második körben, azaz néhány hónap késéssel nevezték ki a kancellárt. Körülbelül a tanulási időszakon vagyunk túl. Nyilvánvalóan sokszor voltak kommunikációs zavarok, félreértések, olyanok, amelyek a különböző környe-

zetből vagy élettapasztalatból következtek. Amikor zűrzavar van, amikor az emberek - egyébként hozzáteszem teljesen indokolatlanul - az állásukat féltik, akkor előfordulhat, hogy félre is szeretnének érteni dolgokat, az pedig rá szokott segíteni a kommunikációs zavarokra. Azt gondolom, hogy ezekből kimásztunk és dolgozunk azokon a feladatokon, amelyeket egyébként éppen Palkovics államtitkár úr is megfogalmazott a Rektori Konferencia utolsó ülésén. Ő is úgy látja - ami szerintem abszolút logikus, - hogy eddig javarészt az előkészületek zajlottak, most következnek a konkrét feladatok, most kell egy hosszabb folyamat során elindulni azon célok felé, amelyek már ki vannak tűzve.

Több helyen előtérbe kerül a koncepcióban a lemorzsolódás, mint probléma. Évek óta beszélünk arról, hogy javítanunk kell a hallgatók mentorálását, azt a tanácsadói rendszert, amelyben akár felsőbb éves hallgatók, akár oktatók is részt tudnak venni. Az a véleményünk, hogy az egyetemisták nagyon sok esetben azért nem tudják folytatni a tanulmányaikat, mert egészen egyszerűen nem igazodnak el a rendszerben. Jó néhány diákot, akiknek egyébként meglenne a képessége, a lehetősége, hogy elvégezze az egyetemet, elvesztünk, mert elsős körükben egy nagyon rossz irányba indulnak el. Nem vagyok a szellemtudományok embere, nem tudom, hogy mennyire lehet a bölcsészettudományok te-

rén a ráépülést kihagyni, de azt egészen biztosan tudom, hogy mechanika nélkül nincs kvantummechanika. Ezeken a szakokon előfordulhat, hogy 2 év alatt olyan helyzetbe kerül a hallgató, hogy nem folytathatja tovább az egyetemet, mert a ráépülő tárgyakat nem tudja felvenni, ha nincsenek meg az előfeltételek. Ez azt jelenti viszont, hogy elvesztegetett egy bizonyos időt, ebben az esetben két évet.

Elmondtam többször, hogy amikor arról van szó, hogy a hallgatói ügyintézés szeretnénk két részre osztani, az azt jelenti, hogy azt a részt, ami elektronizálható, elektronikusan kezelhető, egy központi egységnek kell csinálni, úgy hatékony. Az a rész viszont, amiről beszélünk, szükségszerűen csak a karokon végezhető, hiszen ugyanaz az ember nem fog tudni eligazítani egy bölcsészt és egy fizikust a tanulmányaival kapcsolatban. Következésképpen a karokon nemhogy létszámcsökkentés lenne kitűzve az eddigi tanulmányi osztályokon, nagyon is előfordulhat, hogy ha ezt jól és hatékonyan csinálják, akkor a feladat maga olyanná nő, hogy még akár létszámnövekedés is elképzelhető. **Nagyon sokan félreértették: nem az a célja a központi tanulmányi adminisztráció létrehozásának, hogy létszámot spóroljunk, hanem az, hogy ami hatékonyan elektronizálható, az legyen elektronikus, azzal pár ember foglalkozzon csak, a karok pedig sokkal inkább a hallgatói mentorálásra fókuszáljanak.**

Én ezt már másfél éve mondogatom, Palkovics államtitkár úr pedig kiemelt feladatként vázolta fel a Rectori Konferencia záró plénumán, hogy ennek neki kell fogni szeptembertől.

Egészen biztos, hogy az én időmhöz képest az egyik nagy hibája a felsőoktatási átalakulásnak, hogy a hallgatók magukra maradtak. Bennünket annak idején megvédett a csoport. Külön oktatás-módszertani kötetetek foglalkoznak a „Learning from peers” elvel, azzal, hogy hogyan tudnak egymástól tanulni a diákok, miközben ez hazánkban szinte eltűnt, mivel a valamikori csoportok megszűntek. Mi régen nem neveztük ezt „Learning from peers”-nek, mert nem tudtuk, hogy van rá ilyen jó kifejezés, de ha valaki megértett nálunk egy tételt analízisből, akkor azt az egész csoport megértette. Ha nem értünk valamit a professzortól, akkor mindig volt rá esély, hogy valamelyikünk el tudja magyarázni azt a részt, ami nekünk problémát okozott. Nem arról beszélek, hogy „tutujgatni kell” a hallgatóinkat, hanem arról, hogy egy jó egyetemnek ez igenis feladata, amivel foglalkozni kell.

TIZEDIK ALKALOMMAL ADTÁK ÁT
2015. MÁRCIUS 31-ÉN AZ ALMA
MATER DÍJAT A JÓZSEF ATTILA
TANULMÁNYI ÉS INFORMÁCIÓS
KÖZPONT ÁTRIUMÁBAN.

105 VOLT SZTE-ES HALLGATÓT FOGLALKOZTAT AZ „ALMA MATER DÍJ 2015” IDEI NYERTESE

A XX. SZTE Tavaszi Állásbörze megnyitója után került sor a presztízsdíj átadására, amelyet a Szege-di Tudományegyetem öregdiák szervezete minden évben azon cégnek ítél, amely kimagasló létszám-ban foglalkoztat SZTE-n végzett hallgatókat, szoros kapcsolatot ápol az intézménnyel és támogatja cél-jainak megvalósítását.

Az „**Alma Mater Díj 2015**” tulajdonosa idén a **MOL Group** lett. A presztízsdíjat Prof. Dr. Szabó Gábor, a Szege-di Tudományegyetem rektora és Dr. Görög Márta, az SZTE Alma Mater vezetője adták át Szakál Tamás Kutatás-Termelés MOL igazgatónak.

A nyertes MOL Nyrt. bemutatása

Az 1991-ben létrehozott Magyar Olaj-és Gázipari Részvénytársaság mérföldkőnek számít a magyar kőolajipar történetében. Nemrég még csupán a magyarországi olajipar átfogó szervezete volt, mostanra azonban Közép-Európa egyik legjelentősebb multinacionális vállalatává nőtte ki magát.

Napjainkban a MOL Nyrt. egy integrált, független, nemzetközi olaj – és gázipari, petrokémiai vállalat, melynek központja Budapesten van. Jelenleg több mint 40 országban van jelen és megközelítőleg 29.000 embert foglalkoztat világszerte. A szénhidrogén mezők kutatásában és a kitermelésének területén több mint 75 éves tapasztalattal rendelkezik. Pillanatnyilag 8 országban folytat termelési tevékenységet és 13 országban kutat kitermelhető szénhidrogén készletek után.

A MOL Csoport négy finomítót és két petrokémiai üzemet működtet integrált ellátási lánc menedzsment keretében Magyarországon, Szlovákiában és Horvátországban. Saját üzemanyag kiskereskedelmi hálózata több mint 1700 töltőállomást számlál 11 országban, Közép- és Délkelet-Európában.

A MOL Nyrt. együttműködése a Szege-di Tudományegyetemmel

Az SZTE Alma Mater örömmel vette, hogy díja olyan rangos elismerések közé került, mint a Magyar Termék Nagydíj, a Gazdasági Nívódíj, a Magyar Agrárgazdasági Minőségi Díj, az Európa Minőségi Díj, a Nemzeti Minőségi Díj.

A MOL Nyrt. amellett, hogy összesen **105 fő volt szegedi egyetemi hallgatót foglalkoztat** számos egyéb ponton is kapcsolódik a Szegedi Tudományegyetemhez. **Az egyetemmel kialakított K+F együttműködéseinek száma 2013-ban 13 volt, amely szám 2014-ben 20-ra emelkedett.** Az említett két év alatt **a szervezet összesen 341 millió forint összegben kötött tudományos együttműködési szerződést az SZTE Tanszékeivel.**

A korábbi években is nyújtott anyagi támogatás után **2013-ban és 2014-ben a MOL Csoport az SZTE Természettudományi és Informatikai Karának oktatási programjához összesen 25 millió forinttal járult hozzá.**

Kötelező **szakmai gyakorlat** keretén belül **2013-ban 24, 2014-ben 18 hallgatót** fogadott a MOL különböző telephelyein, üzemlátogatási lehetőséget pedig 148 hallgató vehetett igénybe a cégnél ugyanezen két évben.

A szervezet 2013 óta **támogatja a Szegedi TTK Öregdiák Alapítványt**, amelynek köszönhetően más, a hallgatókat érintő lehetőség mellett az előző tanévben öten vehették át a **MOL Fialat Kutató Ösztöndíjat**. A **MOL Growww Frissdiplomás programján** keresztül 2010 óta **3 vegyész és 3 földtudományi szakon végzett pályakezdő munkatárs** csatlakozott a MOL Nyrt.-hez.

AZ EDDIGI DÍJAZOTTAK:

2006: SIEMENS

2007: 3C SZEGED KFT.

**2008: GE HUNGARY ZRT. HEALTHCARE
K+F DIVÍZIÓ**

**2009: A SANOFI AVENTIS MAGYAR TAGVÁLLALATA, A CHINOIN GYÓGYSZER- ÉS
VEGYÉSZETI TERMÉKEK GYÁRA ZRT.**

2010: IKRON CÉGCSOPORT

2011: CAS SOFTWARE KFT.

**2012: CONTITECH RUBBER INDUSTRIAL
KFT.**

2013: BONAFARM CSOPORT - PICK SZEGED ZRT. ÉS SOLE MIZO ZRT.

**2014: MORGAN STANLEY MAGYAROSZÁG
ELEMZŐ KFT.**

2015: MOL GROUP

A GTK KORÁBBI HALLGATÓJA VEHETTE ÁT AZ ALMA MATER DÍJAT

Az SZTE Gazdaságtudományi Karán végzett MOL igazgató a Szegedi Tudományegyetemmel való szoros együttműködést és a támogatást részükről öncélúnak is tartja, ugyanis úgy látja, saját előrehaladásuk szempontjából is fontos, hogy az egyetem kiváló későbbi munkatársakat képezzen vállalatuk számára.

Szakál Tamással az SZTE-hez való kötődéséről beszélgetünk.

Hogyan került a Szegedi Tudományegyetemre?

Alapvetően nem szegedi vagyok Jászberényben születtem. Az első, olajmérnök szakomat a Miskolci Egyetemen végeztem, ezt követően számos helyen dolgoztam az országban, főleg a keleti régióban, például Hajdúszoboszlón, Szeghalmon Kardoskúton, ahonnan Szegedre kerültem. Hosszú éveken keresztül az algyői üzemben volt munkám, és ismeretségek alapján, a város szépsége miatt döntöttem úgy az akkor alapított családommal, hogy itt fogunk maradni Szegeden, itt képzeljük el a jövőnket. **Az, hogy a 2000-es évek elején felvettek az SZTE közgazdász képzésére, egy nagyon régi álmom beteljesülése volt, ha azt lehet mondani, egy magam előtti presztízskihívás elégtétele,** ugyanis mindig szerettem volna közgazdaságtant tanulni, viszont korábban nem igazán volt komoly le-

hetőségem erre. Miután elhelyezkedtem a MOL-nál, akkor döntöttem úgy, hogy ki fogom próbálni magam a közgazdaságtudományokban is, és el is végeztem ezt a képzést az egyetemen.

Milyen értéket közvetített az Ön számára az egyetem?

Ami számomra feltétlenül értéket képvisel az egyetemen tanultakból, az az, hogy mindezek által viszonylag hamar vezetői pozíciókat kaptam a MOL-on belül, aminek nagyon örültem, különösképpen akkor, amikor egy leányvállalati vezetői pozíciót nyertem el. **Akkor jöttem rá, hogy az SZTE-n tanult közgazdaságtan, pénzügyek, számvitel, egyéb vállalati irányítással kapcsolatos tantárgyak mennyire fontosak, és ezek az ismeretek mennyit segítenek, mennyire megkönnyítik a napi munkámat vállalatvezetőként.** Azt gondolom, hogy ha valaki tényleg ilyen karrierre vágyik, akkor az erős szakmai tudás, a végzettség mellett okvetlenül fontos, hogy ilyen típusú ismereteket is megszerezzen. Mindehhez az SZTE rendkívül alkalmas helyszínt, közeget, minőségi oktatást tudott nekem nyújtani, amiért azóta is csak hálás tudok lenni.

Mit javasolna a jelenlegi vagy a végzett hallgatóknak, hogyan kezdjék el építeni karrierjüket?

Utólag, a partvonalon könnyebb beszélnem, de hadd idézzem egy régi tanáromat, aki azt mondta nekünk még Miskolcon az olajmérnök képzés alatt, hogy az egyetemen tanult ismereteknek valószínűleg a felére sem lesz szükségünk, de amíg tanuljuk őket, addig nem tudjuk, hogy melyik az a fele, amit nem fogunk használni. Ha ezt az

ideológiát, gondolatot akarom követni, akkor mindenképpen azt javaslom, – és különösképpen kérem az itt hallgató, leendő kollégáktól – hogy sokat tanuljanak. Ne azért tanuljanak, hogy valamit tanuljanak, hanem, hogy valamit megértsenek. Ha valamit megértünk, akkor tudni is fogjuk,

akkor nem kell becsukni a szemünket és magunk elé képzelni a tankönyvet. Ha valamit értünk, akkor azt bármikor, ál munkából felébresztve is el tudjuk mondani. Ez nagyon fontos, mert a későbbiekben, amikor bekerülnek az iparba vagy bármilyen munkakörülmények közé, akkor fognak rájönni, hogy nem a definíciók ismerete kell, hanem a józan paraszti ész, a megértése a folyamatoknak, ami nélkül senki nem fog boldogulni. Ha valaki kellőképpen el tudja sajátítani ezt a logikus gondolkodásmódot, akkor nagyon könnyen érvényesül majd a szakmájában.

Az egyetemről kikerülve kinek mit javaslok? Azt, hogy **próbálják meg minél gyorsabban eldönteni, hogy mit szeretnének csinálni, és mindenképpen olyat válasszanak, amitől boldogok lesznek.** A mai materialista világban a pénz nagyon fontos, én nem kétlem, ugyanakkor a harmóniát az fogja megteremteni, hogy egy jobb munkahelyen, jobb légkörben az emberek olyan munkát végezzenek, amitől boldogok tudnak lenni. Nem szabad félni attól, ha valaki annyira karrierista, hogy mindenképpen vezetővé akar válni, és azt sem szabad eltitkolni, ha valaki ezt nem akarja, inkább maradna szakértő, specialista, hisz mindkét kollégára szükség van. Mindenkit arra motiválnék, hogy időben döntsön, igyekezzon ennek megfelelően terelgetni, menedzselni önmagát. Még egyszer hadd hangsúlyozzam, hogy a józan paraszti ész, ami azt gondolom, hogy a mai világban nélkülözhetetlen.

DUÁLIS KÉPZÉS A MÉRNÖKI KARON

A 2015/2016-OS TANÉV ŐSZI FÉLÉVÉTŐL KEZDVE AZ SZTE MÉRNÖKI KAR ÚJONNAN FELVETT GÉPÉSZMÉRNÖK SZAKOS HALLGATÓI AZ EGYETEMEN EGYEDÜLÁLLÓ MÓDON DUÁLIS KÉPZÉSRE IS BEADHATJÁK JELENTKEZÉSÜKET. A DUÁLIS KÉPZÉSBEN RÉSZT VEVŐ HALLGATÓKNAK AMELLETT, HOGY FELSŐOKTATÁSI TANULMÁNYAIK SORÁN MAGAS SZINTŰ ELMÉLETI TUDÁST SAJÁTÍTHATNAK EL, LEHETŐSÉGÜK NYÍLIK ARRRA, HOGY ISMERETEIKET A GYAKORLATBAN IS ALKALMAZHASSÁK, ÍGY SZEREZVE VERSENYKÉPES TUDÁST MÁR AZ EGYETEMI ÉVEK ALATT.

A duális képzés előnyei:

- A képzési forma által kínált lényegesen hosszabb vállalati gyakorlat nemcsak a duális hallgatók gyakorlati tudását gyarapítja, de egyben kapcsolati tőkével is szolgálhat a jövőt illetően a hallgatók számára.
- A hallgatók a saját területükön piacvezető vállalatoknál vezető szakemberektől sajátíthatják el az elméleti tudás gyakorlati alkalmazását.
- Hallgatóként viszonylag jelentős, folyamatos munkabér jár, ami segít az önálló élet megkezdésében, a család anyagi terheinek csökkentésében.
- A duális hallgató vállalati környezetben tehet szert közvetlen hasznosítható gyakorlati tapasztalatokra, ismeretekre, amely előnyösen hat vissza az elméleti ismeretek elsajátítására is.
- Vállalati tapasztalatok birtokában jóval könnyebben tervezhető a mérnöki életpálya.
- A nemzetközi tapasztalatok szerint a duális hallgatók 90%-a munkaszerződéssel került ki az iskolapadból.

Felvétel duális képzésre

Miután a hallgató a központi felvételi eljárásban felvételt nyert a Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Karának gépészmérnök szakára, duális gépészmérnök képzésben abban az esetben vehet részt, ha a kar honlapján mellékelt táblázatban szereplő vállalatok egyikénél kiválasztásra kerül. Ehhez jelentkezni kell a profilja, telephelyének elhelyezkedése stb. alapján szimpatikus vállalat kapcsolattartójánál. A jelentkező(ke)t a vállalat behívja személyes elbeszélgetésre, amelyet követően értesítik a pályázót az eredményről.

Fontos: a Mérnöki Kar csak abban az esetben sorolhatja át a beiratkozott hallgatót duális képzési formára, amennyiben a partnervállalatok valamelyike felvállalta a hallgatót a duális képzésre. Amennyiben a Mérnöki Kartól közvetlen kíván informálódni, kérem, jelentkezzen a biro-i@mk.u-szeged.hu e-mail címen.

Fotó forrása

SZEGEDI MÉRNÖKHALLGATÓKKAL TALÁLKOZOTT A VILÁGBAJNOK AUTÓS

Michelisz Norbert, Európa-kupa és többszörös világ-bajnoki futamgyőztes magyar autóversenyző, a túraautó-világbajnokság első magyar résztvevője tavaszi szegedi látogatásán az SZTE mérnök hallgatóival is találkozott.

Vezette már a Szegedi Tudományegyetem mérnök hallgatónak a léghajtányát Michelisz Norbert, ezért is örültek a szegedi egyetemisták, hogy ismét találkozhattak az „élő legendával”. Az Európa-kupa és többszörös világbajnoki futamgyőztes magyar autóversenyző, a túraautó-világbajnokság első magyar résztvevőjének szegedi programján az SZTE-diákok beszélgethettek, autogramot kérhettek és együtt fotózkodhattak a hírességgel. Szegeden 2015. március 24-én (kedden) kora délután a Dorozsmai út 20. szám alatt található MOL-kútnál várta Michelisz Norbert az egyetemistákat. Örömmel beszélgetett ismét a pneumobilokat tervező, készítő és azokkal versenyző csapatok tagjaival, az autózás szerelmeseivel. Az alternatív meghajtású motorokkal foglalkozó szegedi mérnökhallgatók többszörösen nyertes léghajtányát, a MKLaerent már vezette is a népszerű autóversenyző.

VIII. Nemzetközi Aventics Pneumobil Verseny 2015 Eger

A sűrített levegővel hajtott autók közötti megmérettést, a VIII. Nemzetközi Aventics Pneumobil Versenyt 2015. május 8-án és 9-én rendezték meg Egerben. A Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Kara 2009 óta vesz részt a rendezvényen, kitűnő eredményekkel. A versenyre 7 országból neveztek egyetemi hallgatók. Az SZTE Mérnöki Kar idén az Airrari, a Diff-Air, a Pepp-Air Team és a Pepp-Air Senior Team nevű csapatokat indította.

A kari csapatok közül a Diff-Air és a Pepp-Air Senior Team kipróbált versenyautóval, az Airrari és a Pepp-Air Team pedig új konstrukcióval indult. A két új gép sajnos az utolsó pillanatban készült el, így tesztelés hiányában műszaki hibák miatt kénytelenek voltak feladni a versenyt. A Kar legjobb eredménye az ügyességi versenyszámban elért hetedik hely (Diff-Air), valamint a gyorsulási szám

dik (senior kategóriában második) hely (Pepp-Air Senior Team), mely a két gép ismert korábbi eredményei alapján a várakozásoktól jelentősen elmarad, de a benevezett több mint 50, ill. a gépátvételen részt vett 47 csapat közt igen jónak mondható. 2015 bajnoka a Műszakik Pneumobil Team (BME) lett.

A bizonyítási lehetőségre szerencsére nem kellett sokat várni, a sűrített levegővel hajtott versenyautók történetében a következő fontos esemény a 2015. szeptemberi gálafutam volt Kecskeméten.

Forrás: SZTEinfo

„A MINŐSÉG ÉS A LENDÜLET NEM ÁLL MEG (...)”

Prof. Dr. Keszthelyi-Szabó Gáborral, a Mérnöki Kar dékánjával az idei és a tavalyi év legfontosabb eseményein kívül a K+F területet érintő kérdésekről és az alumnusok felé közvetítendő gondolatokról beszélgettünk.

Mely eseményeket emelné ki a kar életében az elmúlt tanévet tekintve?

A legfontosabb, hogy az **oktatás területén** milyen eredményt értünk el. A tavalyi és az idei **felvételi létszám adatok nagyon jól alakultak**, a tavalyelőttihez képest növekedtek, tehát dinamikus a hallgatói létszámnövekedés. Úgy gondolom, hogy ez részben a kar, részben pedig a közhangulat érdeme. Nem tudok

olyan emberről, aki ne támogatná a mérnökképzés fejlesztését Magyarországon, ráadásul egy újabb alapszakkal bővültünk, a mechatronikával, ami iránt nagy az érdeklődés. Egyedülálló az SZTE történetében, hogy szeptemberben **nálunk indul először duális képzés gépészmérnök szakon**, amelyhez nem volt nehéz partnereket találnunk, mert karunk rendkívül széles ipari kapcsolatrendszerrel rendelkezik. Sajnos ezzel a dinamikus fejlődéssel a költségvetési támogatás nem növekszik.

2011 óta mondogatom, hogy nem sportszerű belevetésíteni a karokat újabb és újabb szakok indításába és egyre több és több hallgató felvételébe, ha nem növekszik az állami támogatás arányos része. Miután ez egy gyakorlatorientált képzés, itt nem csak a kollégák leterheltsége meg nem fizetett munka, de maholnap ennyi hallgató gyakorlati oktatásának finanszírozása is veszélybe kerülhet.

Még mindig az oktatás szintjén maradván újonnan hirdettük meg az okleveles **élelmiszerbiztonsági és -minőségi mérnök mesterszakot** és megjelent az első **angol nyelvű képzés, az élelmiszermérnök mesterszak is**. Egy ilyen kis kartól, egy ennyire leterhelt oktatói gárdától ilyen aktivitás elismerésre méltó, hiszen az egyetem nemzetközi porondon való szerepléséhez nélkülözhetetlen, hogy a karok idegen nyelvű képzéseket kínáljanak.

A tehetséggondozás szempontjából fontos, hogy hallgatónk valamennyi szakon igen **komoly eredményeket érnek el az OTDK-n**. Idén a Mezőgazdasági Karral közösen mi rendeztük az Agrártudományi Szekciót Hódmezővásárhelyen, közel 400 dolgozattal. Mi egy hagyományos élelmiszeripari gépészmérnök képzésből növesztettük ki a klasszikus gépészmérnök képzést, ennek ellenére tehetséges hallgatónk a **gépjárműtervezésben is nagyon nagy sikereket könyvelhetnek el**. A siker alatt már magát az indulás tényét is értem. Két vezetőtanárunk, Dr. Péter-Szabó István és Dr. Tóth István Tibor vezetésével a hallgatók megtervezik és kivitelezik a pneumobilokat, majd végigmennek velük a versenypályán, ami óriási eredménye egy ilyen műszaki alkotásnak, ráadásul diákjaink érnek el konkrét helyezéseket is. Mindezek nem olcsó dolgok, és abban áll a zsenialitás, hogy a forintokat is a „gyerekek” szerzik, akik utána kevés pénzből is jó színvonalú műszaki alkotást állítanak elő.

A hallgatók teljesítményénél maradva kiemelném a **tésztahíd-építő világbajnokságot**, ahol a diákok idén másodjára is felvették a versenyt azokkal, akik már évek óta tésztahidat építenek. Egyre nagyobb és nagyobb teherbírású hidat tudunk előállítani, ami a hallgatók kreativitásán múlik, ugyanis nincs ilyen tantárgy nálunk, viszont a gépészmérnöki tantárgyakat igen jól tudják alkalmazni a gyakorlatban.

Melyek a legfontosabb eredmények K+F területen?

A kevés országos pályázati lehetőség ellenére **jelen-tős kutatási projektek folytak az utóbbi időben a karon**. Ebben az évben a TÁMOP programok keretében elsősorban tananyagfejlesztéssel, a tudásbázis fejlesztésével foglalkozó projektekben veszünk részt. Intézményünk nem nagy, nem tud ilyen pályázatokat önállóan nyerni, de jelentős tartalmi és anyagi forrásokkal rendelkezünk ezen a téren. **Ezek a források viszont sajnos nem fordíthatók az előbb említett oktatási tevékenységekre**. Nagyon-nagyon marginálisan csinálunk olyan turpisságokat, hogy veszünk belőlük fénymásolópapírt, megjavíttatjuk a nyomtatót, ami egyébként a finanszírozó felé nem sportszerű. Ezt csak azért mondom, mert ha őszintén nem beszélünk a dolgokról, akkor nem lesz változtatás. Az ipari partneri kapcsolatainkban a K+F az elsősorban az élelmiszertermékekhez kapcsolódó labor- és egyéb szolgáltatásokhoz kapcsolódik. Ebben az évben „nagy bummról” nem tudok beszámolni, most az apró munkák vannak porondon. Ahol az egyetem számít a kar részvételére, ott mi jelen vagyunk.

Annyit tudni kell a karról, hogy több mint száz munkatársunk van, de a K+F feladatok érdemi végrehajtásában nem több mint negyven kolléganő és kolléga tud részt venni. Tulajdonképpen mindenkinek jut részfeladat, és olyan szempontból talán nyugodt a hangulat,

hogy ezekből sor kerül bizonyos bérkiegészítésekre is, amelyekre nagy szükség van.

Ebben az évben legalább 4 kollégánk védte meg a PhD disszertációját, ezzel az állomány több mint kétharmada rendelkezik PhD fokozattal. Ez a minőség és lendület nem áll meg, már az a küldetés, hogy habilitáljanak a munkatársak. Valamilyen stratégiai célt mindig ki kell tűzni az egyénnek és az intézmény vezetőjének is, mert így lehet még inkább minőségi beosztásba kerülni. A probléma, hogy nem tudok nekik választ adni arra, hogy a PhD-val és a habilitációval tudnak-e előre lépni a közalkalmazotti státuszban.

A kar életében van még legalább 60 ember, akik „lát-hatatlanok”, de hozzátartoznak a mi látható teljesítményünkhöz és sikereinkhez. Ha nem lenne a szakszolgálati személyzet és a hallgatók, akkor nem tudnánk elérni ezeket.

Összességében az intézmény egy dinamikusan fejlődő, motivált kolléganőkből és kollégákból álló alkotóközösség. Én minden dékántársamnak ilyen lelkes embereket kívánok, akik teszik a dolgukat, tudomásul veszik a nehézségeket, de nekem feladatom, hogy újra hangsúlyozzam, a megfelelő finanszírozás nélkül ezt a dinamikus fejlődést nem lehet hosszú távon fenntartani. Csodák vannak, de végesek a csodatevő tevékenységek.

Mit közvetítene az Mérnöki Karon végzett alumnusoknak?

Van a „**SZÉF**” nevű Facebook csoportunk, az éppen megújult honlapunk és az Alma Mater felületei, amelyeken keresztül meg szoktuk szólítani az „alumínium” végzett hallgatóinkat. Az öregdiákjainkkal való kapcsolattartást Dr. Csanádi József tanár úr tartja kezében, ő a lelkes tulajdonosa a csoportnak és minden olyan központi rendezvényt közhírré tesz, amit az egyetemi mozgalom szervez.

Én, ha tehetem, akkor ősszel el szoktam járni a 25-30-35-40 éves találkozókra és azon kívül, hogy elmondom lelkesen, hogy az intézmény egyre csak fejlődik, felkérem az alumnusokat, hogy támogassanak bennünket, nem biztos, hogy elsősorban anyagilag, hiszen nekik is ki vannak számolva a forintjaik, de a **duális képzésben nagyon sokat tudnak segíteni.**

Alumnusainknak óriási szerepe van a beiskolázási promóció kapcsán is, hogy vigyék a kar jó hírét, küldjék ide a gyermekeiket. Az első tanítványaim lassan már az unokáikat küldik, hiszen most volt 39 éve, hogy átléptem az épület küszöbét a főbejáratnál. Az a helyzet, hogy a mi „alumínium” diákjaink (ha '89-ig meghúzom a vonalat) zömében az élelmiszeriparban dolgoznak. A rendszerváltás után a gazdaságban, főleg az élelmiszeriparban komoly privatizációk zajlottak le, és sajnos nagyon nehezen állt talpra ez az iparág,

de azért **az utóbbi néhány évben már újra nagy a kereslet a hallgatóink iránt.** Ezek a még fiatal, végzett hallgatók inkább csak megmerítkeznek a munkában, de a kar szellemiségét tovább tudják vinni.

Nagy lehetőség van az öregdiákokkal való kapcsolat-tartásban, ami tőlünk nem is áll távol, ahogyan annak eredményei is láthatók felületeinken. Vannak egyébként volt hallgatóink, akik óraadóként dolgoznak, akikhez a hallgatók is tudnak fordulni szakmai segítségért.

Mik a tervek a következő tanévre?

Egyelőre nem szeretném például, ha újabb szakokkal rukkolnánk elő, éppen elegendő a 7 alapszak és 5 mesterszak, én kicsit ezt soknak is tartom, de óvatosan nyilatkozom, mert nem lehet tudni, hogy mi a felsőoktatás állami stratégiája. Felmerül például, hogy érdemes-e minél több hallgatót felvenni, nem tudom, hogy egyszer visszatér-e valamilyen fejkvóta vagy a minőségre startoljunk rá.

Az biztos, hogy a hallgatói minőség javult, hiszen a 280-as ponthatárral nem rendültünk meg. 2 évvel ezelőtt még 240 pont volt. Valamit jól csinálhatunk, és valahogy a diákok is megérthették, hogy ez a 240 pont ez nem elég. Most közepes szinttel lehet bejutni, jövőre pedig nagyon erős közepessel. Nem kell viszont ennél szorosabbra húzni a gyeplőt, hiszen a felsőoktatás nem feltétlenül elitképzés. Lehetnek elitképző

szakok, de óvatosan kell bánni az átlag ponthatárok növelésével, mert Magyarországon 3500 település van, és a hallgatók összetétele minél színesebb kell, hogy legyen.

Visszatérve a karra, mi szeretnénk, ha néhány - már régóta halasztott - dolog megvalósulna, például, hogy a kollégiumunk központosítása megtörténjen. Ezt a mondatomat a kollégiumi igazgató biztosan nem szívesen fogja olvasni, de nem tudjuk gazdaságosan és rentábilisan üzemeltetni az intézményt. Kancellár úr már egy fél évvel ezelőtt megjegyezte, hogy ez a kérdés nála is prioritást élvez.

Szeretnék költeni a központi épületünkre, amely nem áll műemlék védettség alatt, de nagyon szép, és funkcionálisan is használható épület.

A hallgatóknak azt kívánom, hogy továbbra is lelkes tanári karral találkozzanak, viszont már nagyon régen mondom, hogy ezért nekik is tenniük kell. Ha elzárják azt a csapatot, ahol bemeleg a tudás, akkor mi nem tudunk csodát tenni, azonban bízom benne, hogy ez a 459 felvett „gyermek” ezt meg is fogja érteni, hiszen ezzel általában nem is szokott probléma lenni.

Fotó: Herner Donát

AZ ÉV EGYIK LEGSOKOLDALÚBB
RENDEZVÉNYE AZ SZTE ÖREGDI-
ÁK SZERVEZETÉNEK ÉLETÉBEN AZ
ALMA MATER WEEKEND CSALÁDI
ÉS SPORTNAP, AMELYET IDÉN MÁR
TIZEDIK ALKALOMMAL RENDEZTEK
MEG JÚNIUS 20-ÁN AZ SZTE SPORT-
KÖZPONTBAN.

JUBILÁLT AZ ALMA MATER WEEKEND

A jubileumi Weekend a III. Kari pörköltfőző verseny előkészületeivel indult: az egyetem karai és egységei alkotta csapatok izgatottan adagolták a hozzávalókat a versenyre bocsátott pörköltök alapjaihoz és gyújtották a tüzet a felsorakozott bográcsok alatt.

Mindeközben folyamatosan érkeztek a Hattyas sorra a sportolni és kikapcsolódni vágyó Alma Mater tagok, és családjaik. Akik inkább a mozgást részesítették előnyben, olyan sportokat próbálhattak ki, mint a TRX Bootcamp Pünkösti Gáborral, a szalagos rögbi, a flag football és az aerobic az SZTE EHÖK SE munkatársaival, a Crosstraining Pfeiffer Árpáddal, a gerinctorna Korom Zsuzsával, a Vízililiom Fitness gyógytornászával, vagy a játékos csapatversenyek gyerekeknek, a kispályás labdarúgás, a streetball, a tenisz, az asztali tenisz, a falmászás, a lengőteke, az íjászat és kondi az SZTE Sportközpont munkatársaival segítségével.

Akiket elsősorban a családi programok érdekelték, kézműveskedhettek az Egyetemi Életvezetési Tanácsadó Központtal és a Karrier Irodával, készíthettek montázst az SZTE Klebelsberg Könyvtár munkatársaival, részt vehettek az Interaktív Természetismereti Tudástár izgalmas kísérleteiben vagy a Podium Absurdum zsonglőrök játszóházának programjain, de megcsodálhatták az SZTE Mérnöki

Kar pneumobilját vagy felülhettek a CityBike által kihozott biciklikre is.

A nap folyamán az érdeklődők megtekinthették a Phoenix Fitness Fit-Kid formációt, a Bharatanatyam dél-indiai klasszikus tánccsoport, Rostás Viktória és tanítványai Hawaii Hula, majd az EHÖK SE Cheerleader csapatának bemutatóját, de megcsodálhatták a Csibész Kutyasuli intelligens „növendékeit” is, mielőtt még leültek volna KATANDI arcfestős, vagy a Karrier Iroda csillámtetoválós standjához.

Aki részt vett a programokon, joggal éhezett meg ebédidőre, amikor mindenkit pörkölttel vártak a Sportközpont tűzgyújtó helyén, a III. Kari Pörköltfőző verseny központi bográcsánál. A karok és egyetemi egységek főzési szaktudását háromtagú zsűri pontozta: Dr. Martinek Tamás, Közkapcsolati rektorhelyettes,

zsúrielnök mellett Szporny Diána, az EPAM Systems munkatársa és Bolgár Zsolt, az Universitas-Szeged Nonprofit Kft. ügyvezetője kóstolták a remekműveket, melynek alapján a következő helyezések születtek:

„Aranyfakanál”

VUK-EGÉR - ÁOK-s dolgozói csapat a Központi Műtőből, csapatkapitány: Ifj, Szeri László

„Ezüstfakanál”

HSZI, csapatkapitány: Fülel Gábor

„Bronzfakanál”

GTK, csapatkapitány: Dr. Sallai Miklós

Különdíj

ZMK, csapatkapitány: Dr. Tóth Péter

Különdíj

**Bölcsek - BTK TO, csapatkapitány:
Dr. Kothencz Mihály**

A délelőtti programkavalkádot és a pörköltfőző versenyt a „Kaland a Kalandparkban” Rajzpályázat és a Sportközpont munkatársai által koordinált „Játékos csapatversenyek” eredményhirdetése követte, ahol a legügyesebben helytállt gyerekek vehették át a felajánlott nyereményeket.

A rendezvény nem ért véget szombat délután, hiszen a kikapcsolódni vágyó Alma Mater Tagok vasárnap két családi filmet is kedvezményes áron tekinthettek meg a Belvárosi Moziban.

A 2005 óta nagy sikerrel megrendezett Weekend a jubileum alkalmával talán még az eddigieknél is színesebb programkínálattal várta az egyetem polgárait, mindemellett pedig idén is alkalmat teremtett a kapcsolatok ápolására, a régi ismeretségek újraélesztésére.

PRÓBÁLOM ÚGY KÖTNI A FONALAT, HOGY AZ ÉRTÉKEK MARADJANAK A KÖZPONTBAN (...)

Mit ad Neked az Alumni Mentorprogram?

Spider: Szerencsére nem csak én gondolom azt, hogy adni jó. Mi, akik itt tanultunk az SZTE-n, miután kikerültünk az életbe, rájöttünk, hogy jó, hogy az egyetem felkészít például a vizsgákra, de az élet és az egyetem között van egy gap, egy szakadék, amit meg kell próbálnunk áthidalni. Mi, végzetek igazából egy híd vagyunk a következő generációnak, és tőlünk függ, hogy ezt mennyire használjuk ki. Nagyon tetszett, hogy a munkatársaim is így gondolják. Engem is az hajtott, hogy adjak, mert voltam ebben a cipőben, kerestem, hogy ki tudna segíteni, ki tudna szellemi vezetőmmé válni. Úgy gondolom, hogy ez a valaki most legyen én, és adjam át én a tudásomat. Hogy ezáltal mit ad a Mentorprogram? Kerekséget.

Miért nem az volt az első reakciód a felhívásra, hogy „Van elég munkám, miért fektessek energiát abba, hogy másokat mentoráljak...”?

Spider: Egyrészt networking nélkül az ember nem fog előrejutni, másrészt ha jól csináljuk a dolgokat, akkor az a jó utána vissza fog szállni. Mondhatnám úgy, hogy ha jó karmát most ültetünk el, ... Az embernek van egy kis plusz energiája és elvárás nélkül ad. Erre azért kell időt szakítani, mert túl gyors a világ, és pont ezek azok a pillanatok, amikor az idő lelassul, és azzal törődünk, hogy a közös jövő jó legyen.

A hallottak és a hallgatók naplói alapján a te mentorálásod semmiképpen nem mondható „hétköznapi”. Hogyan is zajlik, és miért is úgy?

Spider: Ahhoz, hogy az ember mentorálhasson valakit, meg kell ismernie őt, a kvalitásait. Hiába mondom Ziggének akármit, ha ő azt nem tudja adoptálni a környezetébe. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, közös pontok, találkozások, élmények, beszélgetések kellenek, amelyek által közelebb kerülhetünk egymáshoz.

A másik dolog, hogy nálunk az Ericssonnál olyan kedvesek az emberek, hogy amint elkezdődött az Alumni Mentorprogram, ingyen megkaptuk a „Mentoring Manual” című, általam nagyon jónak tartott könyvet,

VAINEL GERGELY GYULA EBBEN A TANÉVBEN HARMADIK CIKLUSÁT KEZDI AZ ALMA MATER ALUMNI MENTORPROGRAMJÁNAK MENTORAKÉNT. AZ ÖNMAGA ÉS MÁSOK ÁLTAL IS SPIDERKÉNT, PÓKKÉNT, APOSZTROFÁLT VOLT SZTE-S „HEGYREJÁRÓ” NEM MINDENNAPI LELKESEDÉSSEL MUTAT UTAT HALLGATÓINAK AZ ÉLET, AZ ÖNMEGVALÓSÍTÁS ÉS AZ „ITT ÉS MOST” MEGÉLÉSÉNEK IRÁNYÁBA. VELE ÉS MENTORÁLTJÁVAL, A PROGRAMTERVEZŐ INFORMATIKUS HALLGATÓ, ZIEGENHEIM DÁNIEL MÁRKKAL (ZIGGEVEL) BESZÉLGETTÜNK.

hogy használjuk. Ebben is leírják, hogy az első-második találkozásnál nem jó szakmai dolgokról beszélni, és a srácoknál is az működik, hogy „Na, akkor elmegyünk kocsmázni!”, ami nálam jelképes dolog, tehát Bambit is lehet inni, nem muszáj sört. Talán ez segít abban, hogy az ember nyelve megeredjen.

Az életben szerintem sok dolog összefügg egymással, bizonyos szinten minden egy. A módszer, amit az ember a hegymászásban, a programozásban, a tanulási módszereiben használ, ha magasabb szintről nézzük, egy és ugyanaz. Ha megismerjük a másikat, akkor látjuk igazán, hogy képileg tud tanulni vagy éppen módszereket kell neki mutatni, stb. Ezeket váltogatom, attól függően, hogy a szituáció mit kíván.

Készültél-e korábban tudatosan valamiféle mentori szerepre vagy a személyiségedből fakad az erre való fogékonyság?

Spider: Sokféle könyvet olvasok, néha szépirodalmat, néha novellát, néha képregényeket... Egy pókemberes képregényből maradt meg az a mondat, hogy „With great power comes great responsibility.”

Sokáig kerestem, hogy mi az, hogy érték, majd igazából visszatértem a négy fő erényhez. Aki kíváncsi, nézzen utána ezeknek. Rájöttem, hogy az érték időtálló, ez a „great power”. A mentoráltakkal való találkozásoknál próbálok úgy kötni a fonalat, hogy az értékek maradjanak a központban, hogy felszínre jöjjön, kinek mi az érték, és utána ezeket össze lehessen hasonlítani, kvázi egy tükröt tartani. Szóval úgy érzem, hogy ezek az időtálló értékek adnak erőt. És ha megjelenik egy plusz, máris tudunk adni.

A tanulmányaink alatt nem biztos, hogy csak ugyanilyen érték-központú oktatókkal találkozunk. Te mit gondolsz erről?

Zigge: Pont ezért választottam Spidert. A fényképein azt láttam, hogy hegyet mászik, túrázik, és ebből arra következtettem, hogy valószínűleg nem csak abból áll majd a mentorálás, hogy leülünk a monitor elé és magyaráz. Reméltem, hogy az élettapasztalatát adja át nekem, és ezáltal a szakmai tudását.

Eleinte tetszett is, meg nem is, hogy próbálta megmutatni nekem azokat az érzéseket, amelyeket ő is átélt. „Bedobott” például idegen emberek, az ő ismerősei, kollégái közé, majd elment és nem is jött vissza egy jó darabig. Ez eleinte furcsa volt, de utána megtanultam, hogy egyedül hogyan illeszkedjek be, ismerjek meg új embereket. Nekem ez kellemes csalódás volt, és nem bántam meg, hogy őt választottam. Szakmailag is fejlődtem, de élettapasztalatot is kaptam.

Az a cél a mentoráltakkal, amit most Zigge kiemelt?

Spider: Az is. Eddig minden mentoráltamnak felajánlottam, hogy bármikor keressenek az életben, mert ez igazából csak a kezdet. Pestről lefelé jövet most is nagyon jól beszélgettünk Ziggevel az autóban, például a motivációs levélről, amihez – sok más dologhoz hasonlóan – nem biztos, hogy elegendő egy Google keresés. Mondtam, hogy legközelebb ne csak Google-t használjon, hanem nyugodtan kérdezzen tőlem is.

Sokszor megpróbálom a mentoráltakat kimozdítani egy állapotból, ahogyan arra már Zigge utalt is. Pont az ő példáját nézve viszont tudom, hogy, azokban akikkel otthagytam, meg lehet bízni. Az első ilyen alkalom lehet, hogy nehéz, de utána beugrik, hogy úgymint meg fogod oldani az ilyen jellegű dolgokat is az életben.

Volt Neked már hasonló mentorod?

Spider: Vannak példaképeim, egy-kettő szerepel az asztalomnál is otthon, hogy lássam őket. Ha az ember ránéz egy ilyen képre, akkor eszébe jutnak az adott ember a kvalitásai. Nagyon fontos, hogy ha otthon vagy, felkelsz vagy hazaérsz, akkor ezek a kvalitások borítsák el az agyadat, ne más. Ezáltal jó irányba tereled az energiáidat. A fotózáshoz is tudatosan választottam mestereket, akik harminc éve a szakmát nyomták. A sziklamászás kapcsán megismertem valakit, aki most nyolcvanhárom éves és tavaly például még síelt. Ő a példaképem a hegymászásban. Nagyon szerény ember ahhoz képest, amit már elért az életben.

Az, hogy valakit mutatnak a híradóban vagy a médiában, nem azt jelenti, hogy ő igazi példakép. Az embernek felelősséget kell vállalni, nyugodtan kétségbe lehet vonni dolgokat, utána lehet nézni, hogy akit mutatnak, jó példa vagy sem. Úgy érzem, én a munkahelyeimen is megtaláltam a jó példákat. Jelenleg is van olyan ember, akivel heti fél órát leülünk beszélgetni. Az elején úgy indult, hogy munka miatt találkozunk, de

aztán mondtam neki, hogy „Figyelj, most ezt meg ezt meg kell, hogy beszéljünk.” Van, hogy módszereket kérdezek tőle vagy hogy „Elakadtam ebben, Te hogyan oldanád meg?”

Az látszik, hogy Te igazán minőségi időt töltesz a munkával, a fotózással és a sziklamászással is. Hogyan tudod ezt elérni?

Spider: Abból a szempontból ez egyértelmű, hogy a sziklamászás, a hegymászás hétvégén történik, a munka pedig hétköznap. Ahogy kilépek a munkahelyemről, abban a pillanatban vége van a munkának, nem szabad rágondolni. Meg kell tanulni elengedni dolgokat, mert egyébként nem élünk a jelenben. Örülök, hogy elterjedőben van az „itt és a most” jelentősége, de jó lenne, ha mindenki használná is. Addig a pontig tart a felelősség, amíg ott vagyok. Ha elmegyek egy másik helyre, akkor a felelősség vagy a fókusz legyen máshol. Milyen lenne, ha elmennék hegyet mászni és azon gondolkodnék, hogy jaj, rosszul csináltam valamit.

Biztosan vannak arra módszerek, hogy hogyan kell ezt elengedni, lehet szimbolikusan is. Nemrég másztunk egy

Ziegenheim Dániel Márk (Zigge) mentorált

nehéz utat a Tátrában és a felszerelésem beakadt egy szikla alá. Másztam felfelé, lelógott egy létra, amit használni kellett, és annyira beragadt, hogy nem tudtam már kiszedni és lemászni. Ilyenkor az ember mit csinál? Fogtam, és otthagytam a felszerelést. Fél óráig lehetett volna ott szenvedni, de az erőd elfogy. Átgondolod, hogy ez az egész lemondással is jár, és kész, nem szabad ezen rágódni.

Miért ajánlanátok a mentorprogramot a hallgatóknak?

Zigge: Ez egy nagyon jó kérdés. Én eredetileg nem is akartam jelentkezni, pedig már többször is szemeztem a programmal. **Szerintem az a lényege a programnak, hogy eloszlatja a kételyeket, hogy mi lesz egyetem után, mit csináljak most.** Nagy szerencse, ha olyan mentort sikerül választani, aki az élettől kapcsolatos kérdésekben is tud segíteni, aki egyben egy támasz is. Spider személyében van egy támaszom, van egy barátom, így már el tudok indulni az egyetemről a szakma felé. A legtöbb véleményben olvastam is, hogy nem csak tapasztalatot, de barátot is sikerült szereznie a mentoráltaknak.

Azt mondd eloszlottak a kételyeid? Sikerült kézzel fogható elveket elsajátítani?

Zigge: Igazából bármit is, amit Pók mond, nehéz kézzel fogni, nehéz szó szerint átültetni. Például olyan elveket fektet le, hogy álljak ki magamért, az érzéseimért, hogy ha valami nem jó, akkor azt mondjam meg, ne húzzam be fülem, farkam. Egyetem után, ha elmegyek egy állásinterjúra, akkor szerintem látni fogják ezt a szemléletmódot, ami nem kézzel fogható, de mégis olyan dolog, ami segít, hogy elinduljak valamerre, hogy jó legyek abban, amit csinálok. Szerintem mindenféleképpen megérte jelentkezni.

Spider: Azoknak ajánlanám, akik tudatosan szeretnének fejlődni. Pont.

Igazából az egész mentorálási idő alatt a tapasztalataimat adom át, megpróbálva a mentoráltak rendszerébe adoptálni. Elég sok cégnél dolgoztam már: középiskolában, az egyetem végén külföldön, több helyen is. Sokszor az számít, hogy az ember hogyan közelít a másikhöz, a feladathoz: megtanul ezt-azt, elbukik, kírúgják, felmond. Akármi történik, abból tanulunk. A korral bölcsebbek és ne idősebbek legyünk!

Az Alumni Mentorprogramról ITT tájékozódhat.

*Kövessék mentorunk „Jártamban – keltemben...” című blogját, ahol mászásairól, utazásairól mesél!
Spider 2015 tavaszán a TIK Cafében megrendezett „Hegyen legyen” című fotókiállításán készült fotókat ITT tekinthetik meg.*

Két magyar virológust, Dr. Kis Zoltánt, az SZTE ÁOK volt PhD hallgatóját és Dr. Pályi Bernadettet az Év Emberei közé választotta a Time Magazin. Alumnusunkkal májusban beszélgettünk a nemzetközi elismerés kapcsán.

VOLT SZTE-S PHD HALLGATÓ AZ ÉV EMBEREI KÖZÖTT

2014-ben kapták meg a Time Magazin elismerését az ebola ellen Guineában végzett munkájuk elismeréseként. Hogyan hozza meg a döntést az ember, hogy egyáltalán vállal egy ilyen küldetést? Hogyan állt kiutazásához a környezete?

Az Országos Epidemiológiai Központban dolgozom, amelynek része a Nemzeti Biztonsági Laboratórium, mely több különböző pályázat részese, így bennünket is meghívtak az Európai Mobil Laborba, amely azzal a céllal jött létre, hogy ha valahol kitör egy magas patogenitású járvány, akkor oda ki tudjon települni, működni tudjon. Mindehhez olyan személyzet kell, amely kellőképpen tréningezve van, nem ijed meg attól, hogy ebolával kell dolgozni. Számunkra az ilyen kórokozók vizsgálata mindennapos a laborban, de a terepen azért egy kicsit más volt, előtte tartottak is nekünk egy szoktató tréninget.

Mind a kolléganőm szülei, mind az én szüleim aggódtak, de tudták, hogy ez egy olyan lehetőség a mi szakmánkban, amit nem szabad kihagyni. Nagyon nagy kihívás előtt álltunk, amit ők támogattak, mert tudták, hogy mindez azért szükséges, hogy szakmailag előrébb tudjunk lépni. Kinn, egy távoli helyen, tábori körülmények között elvégezni egy olyan szintű diagnosztikát úgy, hogy minden eredmény megbízható legyen, nagyon nagy dolog. Ha ott összecseréltünk volna két mintát, például egy negatívot kiadunk pozitív

helyett, vagy egy pozitívot kiadunk negatívnak, annak nagyon súlyos következményei lehetnek volna.

A laborban mindennapos, hogy ezekkel a vírusokkal dolgoznak, de egészen más lehet terepen lenni, amiatt is, hogy a helyi lakosság által jobban ki voltak téve az ebolának. Ez ellen hogyan lehetett ott védekezni? Egyáltalán mennyire voltak veszélyben?

Odakinn mi WHO alkalmazottak voltunk, nagyon vigyáztak ránk. Fegyveres őrök védték a szállást, ahonnan csak kocsival mehettünk a táborig, ahol megint fegyveres őr és rendőr állt, a belépést ellenőrizték, stb.

Az én időmben, április-májusban például még ki lehetett menni a piacra. A kolléganő augusztusban ment, akkor már nem engedtek meg ilyesmit, a laboratóriumi épülettől sem távolodhatott el senki. Egyébként nem érezte egyikünk sem, hogy olyan nagyon-nagyon veszélyben lenne. Amikor a piacon jártam, akkor a helyiek barátságosak, de távolságtartóak voltak. Amikor járványügyi nyomónkövetésben vettem részt, a falusiak szintén távolságtartóan viselkedtek, de nem tűnt úgy, hogy agresszívan meg akarnának támadni. Mindennek ellenére azért annak a tudatában voltunk, hogy a felszín alatt ott lapul egy vulkán. A hírekből halljuk, hogy néha ez a vulkán ki is tör, de valahogy ezzel akkor nem értünk rá foglalkozni, megvolt a dolgunk, arra fókuszáltunk.

Mi a laborban dolgoztunk, oda kaptuk a mintákat. Az

említett járványügyi nyomkövetésen egy idősebb, több faluban is elismert helyi hölgy volt a supervisorunk. Ő elmondta, ott még fennáll, hogy a fehér embert nem szeretik. Ezeket a híreket halljuk a bulvármédiában, ami sokszor túloz, de aki Guineából visszajött, pontosan tudja, hogy ott néha még szörnyűbb dolgok is megtörténnek, mint amiről a bulvár beszél. Sajnos nagyon rossz tapasztalatuk van a helyieknek a fehér emberrel, hiszen mindig is onnan vitték el a rabszolgákat, folyamatos háborúk zajlottak, gyarmati világ volt, így szinte beleivódott a generációba, hogy itt csak a baj van, ha jön a fehér ember. Mindennek ellenére például a piacon azért kaptam árendedményt, mert az ebola miatt vagyok ott és segítek nekik legyőzni a kórt. Ez a kettősség nagyon jellemző volt.

Milyen eredményt hozott magával, aminek örül, mi az, amiben úgy érzi, hogy tudott segíteni?

Amit mi a csapat tagjaként hozzá tudtunk tenni az egészhez, az az, hogy ha bejött egy minta, rögtön elkezdtek feldolgozni és néhány órán belül eredményt adtunk. Ezzel az orvosoknak segítettünk, eldönteni, hogy egy páciens például még aznap hazaengedhetnek, hogy minimális időt töltsön a többi gyanús beteg között vagy betegyék a fertőzött betegek sátrába. Az is felmerült, hogy a bekerülőket maláriásak-e, és ha az igazolódott be, akkor rögtön elkezdtek őket azzal kezelni, hogy ne szenvedjenek.

Ez az időszak nekünk hatalmas tapasztalatszerzést jelentett. Itthon van egy négyes szintű laboratóriumunk, a megfelelő körülményekkel, de soha nem lehet tudni, hogy mikor kerül olyan szituációba akár az ország, akár Európa, hogy ezt a tudást valahol kamatoztatni kell. Az emberben már kialakult egy szemlélet, hogy mit hogyan kell csinálni, de teljesen másik dolog, hogy ez a terepen hogyan fog működni. ***Felmerül a kérdés, hogy hogyan tudjuk megoldani, ha például elfogy valamelyik eszköz. Az embernek elő kell venni a kombinálóképességét, átgondolni, hogy mit mivel tud helyettesíteni, hogy hogyan oldjuk meg a helyzetet. Ezt kitalálni inspirációt jelentett.*** Kitapasztaltuk azt is, hogy stresszhelyzetben hogyan lehet a többiekkel együtt dolgozni, kivel hogyan kell bánni, hogy minél harmonikusabb legyen az ottlétünk.

Mindenki azon volt, hogy maximálisan alkalmazkodjunk egymáshoz.

Találkozott-e személyesen az orvosokkal, akik közvetlenül érintkeztek a betegekkel?

Természetesen igen, néha „ott voltak a nyakunkon”, hogy mikor lesz már eredmény. Mondtuk, hogy három óra a vizsgálat, ennél nem tudunk hamarabb eredményt mondani, de azért másfél óra után jöttek újra. Napi, szinte óránkénti kapcsolatunk volt velük. Sokszor mi próbáltunk információt szerezni tőlük, hogy minél teljesebb legyen a beküldőlap. Az ápolókkal, az orvosokkal tehát szoros volt a kapcsolatunk, sőt, a higiénikusokkal is.

Milyennek látja most az ottani helyzetet, illetve a miénket? Például mennyire vagyunk veszélyben mi vagy akár Európa lakossága?

A szakmámból kifolyólag nem mondjuk ki azt, hogy nulla az esélye annak, hogy mi vagy Európa veszélyben lenne, de nagyon közelít a nullához. Ez a vírus kontakt módon terjed, ott kinn nem volt higiénia, nincs szennyvízhálózat. Ott egy furgonba betesznek egy matracot, azon szállítják a beteget, ami nálunk elképzelhetetlen. Nincs szappan, nem is gyakorlat a kézmosás. Itthon azért ez máshogy megy. **Egy-két eset - ahogyan Amerikában is megtörtént - előfordulhat, lehet, hogy ha későn veszik észre, akkor a családtagok esetleg megfertőződhetnek, de az, hogy ebből itt járvány legyen, szinte kizárt.**

Ha tehát találkozunk valakivel, aki ebolával fertőzött, de betartjuk a higiénés szabályokat, akkor elkerülhető, hogy megkapjuk?

Igen, határozottan, azon kívül abból a szempontból szerencsénk van az ebolával, hogy ha el is kezdődnek a tünetek, ahhoz, hogy én biztosan ki tudjam mutatni, három napnak is el kell telnie. Tehát a legelején a vírus még nem fertőz. Ahogyan halad előre a betegség, úgy lesz egyre több vírus a nyálban, a vizeletben, a verejtékben.

Ez a vírus nem ugrabugrál, tényleg szoros kapcsolatban kell vele lenni ahhoz, hogy elkapjuk. Ha rákerül a kezünkre és nem egy mikrosebben landol, akkor elegendő egy egyszerű szappanos kézmosás. Az ebola egy burkos vírus, a szappan dezintegrálja a burkát, onnantól kezdve teljesen tehetetlen. Ha kimegyünk egy érintett területre, ott tudjuk a szabályokat, hogy mihez szabad hozzányúlni, hogy mit szabad csinálni. Ha ezeket betartjuk, akkor nem lehet baj. Az, hogy szűnyogcsípéssel, uszodában és „láttam fekete embert” módon terjedne, biztosan csak felesleges pánikkeltés, értelmetlen dolog. A pontos tájékoztatás és a józan, racionális belátóképesség nagyon sokat számít.

Az SZTE-n volt PhD hallgató. Hogyan kezdődött a kapcsolata a szegedi egyetemmel?

Ide jelentkeztem a Gyógyszerésztudományi Karra, fel is vettek, elvégeztem, de már harmadévesként nagyon érdekelt az orvosi mikrobiológia. Gönczöl

professzorasszony kutatócsoportjába kerültem, mint TDK hallgató, onnan pedig egyenes út vezetett a PhD ösztöndíjhoz. Az utolsó két évben felkerültem Pestre, de megmaradt a nagyon-nagyon szoros kutatási együttműködés. Fenn is dolgozott az ember, itt is és mind a mai napig tartjuk a kapcsolatot.

Mi az, ami miatt szívesen visszatér Szegedre?

Egyrészt az egyetemi évek emléke, másrészt mert Szeged egy csodálatos hely. Budapesthez képest ez a csend, a béke és a nyugalom szigete és itt a Tisza, amit én nyíregyháziként különösen nagyra értékelek. Szeged nagyon szép, nagyon nyugodt város, az egyetemmel kapcsolatban is pozitív élményeim vannak és a Mikrobiológiai Intézetben is sok ismerőssel találkozom.

Mire ösztöklélné a fiatalokat, akik most kezdik az orvosi, gyógyszerészi pályafutásukat?

Talán a kitartás lenne az, ami előbb-utóbb meghozza a gyümölcsét, illetve a kitartás, ötvözve az érdeklődéssel. Valamit kezdenünk kell magunkkal, mert anélkül unalmas az élet. A motiváltság nagyon fontos, vonatkozzon az bármilyen tevékenységre. Akár a gyógyszeres technológiát, akár az orvosi mikrobiológiát vagy a sebészetet választja valaki, az a fontos, hogy találja meg azt, ami őt igazán érdekli, fedezze fel mindig az újat, az ismeretlent, mert így megy előre ő is, az egyetem is, így visszük előre egy nagyon picit a világot.

Hogyan fogadták, hogy a Time Magazin az év emberei közé választotta Önöket?

Jól esik az elismerés, bár a kollégánővel beszélgettünk arról, hogy mi kinn voltunk a laborban, megcsináltuk, amit megcsináltunk, de *a szemünkben sokkal nagyobb elismerést érdemelnek például a nővérek, akik bemennek a beteg emberhez, ápolják őt, a higiénikusok, akik negyven fokban, beöltözve takarítanak* és azok a járványügyi kollégák, akik területre mentek, az életüket kockáztatva, mert volt olyan csapat, amit lemészároltak. Ennek ellenére kimentek és felkeresték akár ellenséges környezetben is a betegeket, hogy lássák, hogy nem jelenik-e meg az ebola, mert akkor meg kell oldani a problémát, meg kell győzni őket, hogy „Gyere be, nem fogunk bántani, de ha itt maradsz és ebolás vagy, akkor megfertőzöd a családodat!” A szememben tehát ők az igazi hősök.

A fotó forrása

Idén tavasszal minden eddiginél több, összesen 46 MK-s hallgató vett részt az Országos Tudományos Diákköri Konferencián, ahol 38%-uk ért el valamilyen helyezést, elérve az eddigi legjobb teljesítményt a Kar életében.

A hallgatók közül 33 fő az Agrártudományi, 9 a Közgazdaságtudományi és 4 fő a Műszaki tudományi szekciókban versenyzett. 1 fő első, 2 fő második, és 7 hallgató harmadik helyezést ért el, 6 fő kapott különdíjat.

Műszaki szekció (2015. március 25-27, Óbudai Egyetem):

3. helyezés: Zakupszki Richárd Zoltán: Folyékony füstölő berendezés fejlesztése. Témavezető: Kovács Róbertné Veszolovszki Petra

Küldöndíj: Gergely Attila: Pneumatikus mesterséges izom által működtetett kézterápiás eszköz megtervezése és kivitelezése. Témavezető: Dr. Sárosi József

Közgazdaságtudományi szekció (2015. április 9-11, Budapesti Gazdasági Főiskola):

REKORD SZÁMÚ MK-S HELYEZETT AZ OTDK-N

Küldöndíj: Benedek Zsuzsanna: Az elektronikus humán erőforrás menedzsment jellemzése, különös tekintettel az e-toborzásra. Témavezető: Dr. Gulyás László

Agrártudományi szekció (2015. április 8-10, Szege-di Tudományegyetem):

1. helyezés: Erdélyi Péter: Interaktív pszichometriai diagramok. Témavezető: Dr. Rajkó Róbert

2. helyezés: Tamaskó Lilla: Az ökológiai gazdálkodás szerepe a fenntartható mező- gazdaságban, kiemelten a bioszóló ágazatban. Témavezető: Dr. Panyor Ágota
Tabajdi Éva Enikő: Dielektromos jellemzők és a biológiai bonthatóság összefüggésének vizsgálata élelmiszeripari szennyvizek és melléktermékek esetében. Témavezető: Dr. Keszthelyi-Szabó Gábor, Beszédes Sándor

3. helyezés: Fülöp Anikó Rita: Egy doboznyi bizalom, avagy a közösség által támogatott mezőgazdaság. Témavezető: Dr. Panyor Ágota

Pesti Kitti: Szegeden előállított élelmiszeripari hungarikumok helyzete és lehetőségei: eredet, hagyomány és minőség szögében. Témavezető: Dr. Kis Krisztián

Veszprémi Ádám Péter: Vibráció hatásai a membránszűrések hatékonyságára. Témavezető: Dr. Kertész Szabolcs

Kutni Anita: A csomagolás és a bontási körülmények hatása a hízott libamáj állományára. Témavezető: Bara Tamásné
Dr. Kocsis Mónika: A β -glükózidázt termelő *Mucor corticolus* penészgombával végzett szilárd fázisú fermentáció hatása gyümölcstörkölyök antioxidáns tulajdonságaira. Témavezető: Dr. Krisch Judit
Kerekes Eliza: Medvehagyma (*Allium ursinum*) antibakteriális hatása. Témavezető: Dr. Krisch Judit

Küldöndíj:

Balog Árpád: Egy kupuszinai almakert telepítésével kapcsolatos beruházási döntés előkészítése gazdasági számítások segítségével. Témavezető: Dr. Zsótér Brigitta

Fölföldi Jenő: Teli és rézelt kormánylemező eke összehasonlítása. Témavezető: Dr. Farkas Ferenc

Papp Barbara: Egyes technológiai paraméterek hatása a joghurt alvadék-tulajdonságaira. Témavezető: Dr.

Csanádi József, Baráné Dr. Herczegh Ottilia

Rácz Tamás: Szárított szőlővel dúsított keksz készítése. Témavezető: Dr. Krisch Judit

Vigchert Gábor: Cukoripari szennyvíz ózonnal történő előkezelése és mikroszűrése.

Témavezető: Dr. László Zsuzsanna

RECCS 2015 VILÁGBAJNOKSÁG

A tésztahidak közötti világbajnokságot, a RECCS 2015-öt május 22-én rendezték meg az Óbudai Egyetemen. A Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Kara az idei bajnokságon 3 csapatot indított.

A versenyen, ahol 11 ország 15 egyetemének csapatai mérköztek, a Kis Evelyn és Förgeteg Nikolett által alkotott páros 6. helyezést ért el „Híd kategóriában”. Tiszavirág nevű alkotásuk négy nap alatt épült, közel egy kilót nyomott, és 351,9 kilogrammos súlyt bírt el. Tartó kategóriában Varga Tamás és Czunyi András 7., Berkics Mariann pedig 9. helyezettek lettek. A pontos eredménytáblázat [ITT](#) érhető el.

Öregdiák szervezetünk szolgáltatáslehetőségeiről a frissen végzetek, a családostól és a nyugdíjas egyetemi polgárok könnyedén választhatnak saját igényeikhez igazodóan. A következő felsorolásból kiderül, minden SZTE-s alumnusnak érdemes regisztrálni az Alma Mater oldalán, mert...

MIÉRT JÓ ALMA MATER TAGNAK LENNI?

... honlapunkról (<http://www.sztealmamater.hu/>), **Facebook oldalunkról** és hírleveleinkből folyamatosan értesülhet az egyetemet és az Önt **érintő hírekről, lehetőségekről, az SZTE Karrier Iroda állásajánlatairól.**

... családjával együtt is részt vehet két legnagyobb ingyenes rendezvényünkön, az **Alma Mater Weekend Családi és Sportnapon**, valamint az **Alma Mater Mikuláson**.

... e-mail-ben megkapja évente kétszer megjelenő **Alma Mater Magazinunkat**, amely az elmúlt időszak legérdekesebb egyetemi eseményeiről számol be.

... mert ingyenesen **igényelhet Alma Mater tagkártyát**, melynek segítségével több egyetemi szolgáltató egységben, (pl. SZTE Klebelsberg Könyvtár, SZTE Ajándékbolt és Jegyzetbolt) valamint a város több pontján (pl., Tiszaparti Élmény és Kalandpark, Citybike Szeged, Praktiker) is kedvezményekben részesülhet. **Kedvezményrendszer** menüpontunkban minden partnerünkről olvashat.

... cégével Ön is minden évben pályázhat az **Alma Mater Díjra**, amelyet azon partnerünk nyerhet el, aki kiemelt támogatója a Szegedi Tudományegyetemnek és öregdiákjainak.

... volt SZTE-s szakemberként **mentorrá válhat Alumni Mentorprogramunk** segítségével, ahol jelenlegi hallgatók szakmai fejlődését segítheti egy négy hónapos mentorálási időszak alatt.

... öregdiákként is ingyenesen vehet részt a velünk együttműködő **SZTE Karrier Iroda** karriertanácsadásán.

... részt vehet **nyereményjátékainkon**, ahol többek között a Játekdzsungel Játsszóház, a Szegedi Nemzeti Színház, a Móra Ferenc Múzeum, a Belvárosi Mozi, a Boci Tejivó és az SZTE EHÖK SE jóvoltából tartozhat az adott hónap nyertesei közé.

... nyugalmazott egyetemi polgárként van lehetősége csatlakozni értékteremtő **Szenior közösségünkhöz**, amely számos kulturális és közösségteremtő programot kínál tagjainknak.

... csatlakozhat az **SZTE Anno Facebook oldal** kedvelőihez, akik nap mint nap elmerülhetnek az emlékekben a régi egyetemi képek segítségével.

... szívesen segítünk **évfolyamtalálkozója megszervezésében**, a volt csoporttársak felkutatásában **online évkönyvünk** és az egyetem karainak közreműködésével. Többek között a csoporttársak minél hatékonyabb elérése érdekében jelenleg is zajlik az **alumni adatbázisépítésünk**, amely feltérképezi az elmúlt 50 évben végzettek elérhetőségeit.

... a kitöltheti **„Időkapszula űrlapunkat”** amelyet a diplomaosztón kapott Alma Mater mappában vagy online felületünkön talál. A papírra vetett gondolatokat 5 évig tároljuk Önnek, majd elküldjük e-mail-ben.

Ezzel a címmel zajlott 2015. tavaszán az SZTE József Attila Tanulmányi és Információs Központban az SZTE Fogorvostudományi Karának mintegy 800 részvevős Tudományos Továbbképző Konferenciája.

„PERSPEKTÍVÁK A PARO-IMPLANTOLÓGIÁBAN ÉS A KOMPREHENZÍV FOGÁSZATBAN”

Az SZTE Fogorvostudományi Kar hagyományos tavaszi konferenciáján idén 8 ország képviselői mutatták be a paro-implantológia és a fogorvostudomány területeinek legfrissebb kutatási eredményeit.

A konferencián mások mellett Henry Salama, Maurice Salama (USA), Nitzan Bichacho, Mirela Feraru, Rafi Romano (Israel), Stavros Pelekanos (Görögország), Francesco Mangani (Olaszország), Frank Schwarz (Németország) és Ashok Sethi (Egyesült Királyság) adtak elő.

Az idei rendezvény sajátosságaként a konferencia előnapját, május 7-ét gyakorlati nappá tették: **a szakemberek négy párhuzamos hands-on kurzuson fejleszthették gyakorlati készségeiket.**

2015-ben először dentálhigiénikusok számára és fogszabályozásból is szerveztek workshopokat.

Mivel a konferencia kiállítói között egyre több svájci cég jelentkezik, ezért idén először úgynevezett „Swiss corner”-t rendeztek be az SZTE Kongresszusi Központ Átriumában. A svájci sarkot őexcellenciája Jean-François Paroz, svájci nagykövet úr

nyitotta meg. Köszöntőjében elmondta, a svájci sarok jelenléte a konferencián jól mutatja, hogy az egészségügyi szolgáltatások területén is élénk Svájc és Magyarország kapcsolata. A nagykövet kiemelte, Magyarországon komoly hagyományai vannak az orvostudománynak, melynek kapcsán Szent-Györgyi Albert, az SZTE egykori rektorának nevét is megemlítette. „A magyar egyetemeken – köztük a Szegei Tudományegyetemen is – magas szintű képzés zajlik orvos és fogorvostudományi területeken, melyeken egyre több külföldi hallgató vesz részt. Ezekre a magyarországi képzésekre Svájcból is érkeznek hallgatók.” – fogalmazott. Hozzátette: „Svájc az orvoslással kapcsolatos együttműködések területén igyekszik részt venni abban az európai projektben, melynek célja a szociális egyenlőtlenségek megszüntetése Európán belül. Svájc ebben a projektben is próbál Magyarország partnere lenni.”

Egyre nagyobb szerepe van az országok gazdasági fejlődésében azoknak a cégeknek, amelyek az orvoslásban használt műszerek fejlesztésével foglalkoznak, így a konferencián kiállító szervezetek is hozzájárultak az ország gazdasági fejlődéséhez. Az úgynevezett „Swiss corner” kiállító a Straumann, a Bien Air, az EMS és az Euro Medic cég voltak.

SZEGEDI EGYETEM ANNO

A Szegedi Tudományegyetem Embertani tanszékén az 1950-es években
SZTE Egyetemi Képgyűjtemény

Délmagyarország archívum

Több mint egy ével ezelőtt döntöttünk úgy, hogy létrehozunk különálló fényképes albumunkat, közösségi kezdeményezésünket a Facebookon, hiszen ahogy több ezer ember kötődik Szeged városához és szeret régi képeket nézegetni, úgy több ezer embert érdekel a Szegedi Tudományegyetem múltja is.

Szegedi Egyetem Anno oldalunkat hétről hétre egyre többen kedvelik, egyre többen ismerik fel magukat és egykori csoporttársaikat, tanáraikat a képeken.

Honlapunkon az SZTE Anno menüpont alatt már található egy nagyobb képgyűjtemény, amely szintén az SZTE épületeit, emlékeit és életképeit vonultatja fel. Ugyanitt a Szegedi Egyetem Magazin archív anyaga is

olvasható – jubileumi számok válogatásában.

A közösségi oldal adta lehetőségeknek köszönhetően, reményeink szerint az Szegedi Egyetem Anno által tovább bővül az az aktív csoport, akik szívesen megosztják az egyetem alatt készült képeiket velünk és a nagyközönséggel, vagy csak nézegetik a régmúlt fotóit, cikkeit.

Küldjön Ön is képeket egyetemi éveiből!
A képeket postai úton, és e-mailben várjuk.

Elérhetőségeink:

Cím: SZTE Alma Mater

6722, Szeged Honvéd tér 6.

E-mail: iroda@sztealmamater.hu

Szegedinek lenni jó, Szegedi egyetemistának lenni pedig még jobb!

Szegedi Egyetem Anno a Facebookon!

Ez év áprilisában Nagy Gergely angol-ógörög szakos egyetemi oktatóval, J. K. Rowling Robert Galbraith álnéven született, „Kakkukkszó” és „A selyemhernyó” című regényeinek fordítójával, április Hónap Alma Mater Tagjával beszélgettünk a TIK Café-ban, az Egyetemi Tavasz programsorozat keretein belül.

AZ SZTE-N TANÍT J. K. ROWLING ÁLNÉVEN SZÜLETETT KRIMIJEINEK FORDÍTÓJA

Bölcsész családban nőtt fel, viszont kezdetben a nyelvek nem érdekelték. Hogyan jött mégis az angol-ógörög szak?

Az általános iskolai nyelvórákról megmaradt emlékeim szerint nem igazán értettem olyanokat, mit például a Present Perfect, és a kérdések szórendjével is voltak problémáim. Szóval általánosban nem ragadott meg különösebben az angol. Oroszt is kellett tanulunk, de már akkor is „nagyon punkok voltunk”, és nem tanultunk oroszul csak azért sem. Ilyenkorra már az ember megbánja ezt, mert most nagyon jól jönne ha tudnánk oroszul, például azért, mert lehetne fordítani.

Amikor jelentkezni kellett az egyetemre, eredetileg az egyszakos filozófiát akartam megjelölni, ami - lássuk be - akkor sem volt és ma sem egy nagyon piacképes dolog. Édesanyám - akinek emiatt is örökké hálás leszek - beszélt rá, hogy akkor legalább még az angolt csapjuk oda a másik szak mellé. Így kötöttem ki angol-filozófián, de utóbbit el is hagytam utána, onnan mentem át az ógörögre, ami kompromisszum is volt, mert másodévből, filozófia szakon rájöttem, hogy amit én a filozófiáról mondani akarok, azt el tudom mondani egy ógörögös szakdolgozatban is. Ez így is történt, maradtam is aztán ennél a két nyelvénél.

A gimnáziumi évek alatt jött az a korszak, amikor másoltuk a cd-eket a lemezboltokból, hozzájuk pedig kézzel a szövegeket is, mert fénymásolni nehéz volt, drága, inkább leírtuk a sorokat gyorsan, ameddig lement a lemez. Ebből is nagyon sokat tanul az ember. Akkor még nem voltak olyan lehetőségeink, mint most, amikor mindenki folyamatosan tölti le a sorozatokat, hozzá az angol feliratot, viszont nem is az a korszak volt, amikor a Cartoon Networkről „tanultak meg angolul”.

A fordítás „ízére” hogyan kap rá az ember?

Már egyetemista korunkban fordítottunk, amikor lehetett vagy kellett, mindez pedig PhD-sként is folytatódott. Lefordítottunk például egy nagyobb lélegzetű vallástudományi szakszöveget, ami szerintem a mai napig nem jelent meg magyarul. Dolgoztunk még disszertációk absztraktjaival, előadásokat, cikkeket néztünk át.

Mélyebben azért „keveredtem bele” a fordításba, hogy a 2000-es évek elején létrehoztuk a Magyar Tolkien Társaságot. Ebben az időszakban Szegeden a Szukits Kiadó nagyon szorosán próbált velünk

együtt dolgozni: voltak kötetek, amelyekhez lektorálni kértek fel bennünket, ami gyakorlatilag azt jelentette, hogy igazából újra kellett fordítani az egész szöveget. Azért is van egyébként, hogy az ember nem nagyon szívesen vállal lektorálást, mert ugyanez történik, de sokkal kevesebbet fizetnek érte, mint a tényleges fordítói munkáért.

Az irodalmi fordítás praktikus szempontból jött: egy tanársegédi fizetésből már nyolc éve sem lehetett megélni. Kellott valami, legalább kiegészítésként, így kezdtem először az Atheneumnak, majd néhány további kisebb kiadónak fordítani a könyveket, így jutottunk el a mai állapotig.

Melyik műfajt fordítja a legszívesebben?

Azt hiszem, hogy a legjobban teljesen kortárs, teljesen nyugati és urbánus regényeket szeretek fordítani, olyanokat, amelyek sem időben, sem térben nincsenek túlságosan nagy távolságra attól, ahol most vagyunk. Olvasni is ezeket szeretem a legjobban. Körülbelül öt éve dolgoztam egy középkori Japánba helyezett krimin, ami műfajilag nagyon közel állt hozzám. Gyakran csinállok krimiket, maga az a korszak, a kultúra viszont nekem nagyon idegennek hat, úgy éreztem, hogy nehezebb belehelyezkedni. Nem volt vele semmi probléma, de ha választhatok, akkor maradnak az akcióis, fordulatos, főleg kortárs, ismerős környezetbe helyezett regények.

Számos Tolkien szemináriumot tartott már, legutóbb a Harry Potter kapcsán is indult egy. Mit gondol, miért választják ezeket a hallgatók? Mekkora szerepet játszanak ebben az aktuális filmek, a trendek?

Gyakorlatilag 15 éve csinállok kisebb-nagyobb időközönként Tolkien szemináriumokat, előadást is tartottam már. Amikor elkezdtem, amikor kijöttek a filmek, nyilván betelt mindig minden kurzus, az általánosan művelők is, amelyekre jöttek az egész karról vagy az egész egyetemről. Aztán következett négy-öt év, amikor a létszám miatt be sem tudtuk indítani a kurzusokat, most pedig megint elkezdtek feljönni, gondolom a Hobbit című film központba kerülésével.

A Harry Potter más, de arról még nincs is perspektívám, tavaly indítottam először, most ősszel tanítom másodszorra, kíváncsi vagyok, de azt gondolom, hogy be fogja hozni az embereket még akkor is, bőven.

A "Kakukkszó" és „A Selyemhernyó” kapcsán mely dolgok okoztak leginkább fejtörést a fordítás technikájára vonatkozóan?

Én azt vettem ki Rowling későbbi Harry Potter regényeiből és a más branden (Galraith álnéven) írott könyveiből, hogy a narrátor szövege nagyon keményen szerkesztett szöveg, hosszú mondatokkal, cikor-

nyás retorikával. Ilyen mondatokat nem ír le senki először, nyilvánvaló, hogy ezek négy -ötörös szerkesztés eredményei, s az egy alkotói processzus, amikor az ember megírja az első verziót, utána csinál belőle másikat, például két mondatot egyberak, közelebb egy harmadikat, beilleszt egy közbevetést és így tovább ... Ebből lesz egy ötsoros mondat, ami angolul egyáltalán nem furcsa, tele vonatkozókkal és olyan megoldásokkal, amelyek magyarul nagyon furcsán hatnak. Rowlingnak ez a sajátossága. Elindult az első Harry Potternél úgy, hogy a stílusnak és a nyelvnek kimondottan nagy szerepe volt, ahogyan a másodikban és a harmadikban is, utána, ahogy egyre hosszabbá váltak a történetek, egyre nagyobbak lettek a könyvek, a narrátor hangja és a nyelv került a háttérbe, előtérbe pedig a tényleg keményen szerkesztett szöveg. Ez azért is nagyon érdekes, mert pont akkor kezdtek el jönni a kritikusok,

hogy „Egy jó szerkesztő azért jót tenne Rowlingnak.”, pedig nyilván már akkor is ott volt mögötte egy jó szerkesztő, csak máshogyan, mint ahogy ezt ők elképzelték.

A Galbraight könyveknél kimondottan ez a kemény szerkesztettség látszik, különösen a „Kakukkszónál”, ahol a legnagyobb kihívást az jelentette, hogy beletanuljak a narrátor szövegébe, a sajátos mondatszerkezetébe. Amikor nagyon hosszú, nagyon soktagú mondatok felett ül az ember, sokfelé ágazó szerkezettel, akkor ki kell találni stratégiát, hogy ne ad hoc módon haladjunk. Hozzá kell tenni mindehhez, hogy igazából akármit is csinálunk egy szöveggel, azon utána még úgyis átmegy a szerkesztő és a világon nincs olyan szöveg, amelyben ők ne változtatnának valamit.

A lényeg az, hogy arra is figyelni kell, hogy milyen szerkesztővel dolgozik az ember. Nekem már amiatt is voltak „konfliktusaim” velük, mert felbontottam egy mondatot és amiatt is, mert nem bontottam fel. Az egyik azt nem szereti, ha „egybehúzzunk” dolgokat, a másik azt nem, ha „nem húzzunk egybe” dolgokat. A második kötetre szerintem már egymáshoz idomultunk a két Galbraight könyv szerkesztőjével.

Egy blogon olvastuk azt a véleményt, mely szerint érződik a műveken, hogy egy igazi egyetemi punk fordította őket. Mit szól ehhez?

Örülök neki. Nem tudom ki írta ezt, minden bizonnyal ismerem az illetőt. ***Egy másik ismerősöm mondta azt a „Kakukkszónál”, amikor az megjelent tavaly ilyenkor, hogy az a jó benne - ami egyébként a fordításoknál általánosságban egy szuper adalék - hogy ahogy ezt ő olvassa, hallja az én hangomat, ahogy én mondom ezt a szöveget, különösen a dialógusokban.*** Ez nyilván azért van így, mert például a szófordulatok úgy jönnek, ahogyan nálam egyébként is.

Azért is jó dolog a fordítás, mert ha olvasom például Rowlingot angolul, akkor Rowlingot olvasom, de ha olvasom őt magyarul, akkor egy kicsit azért a fordítót is olvasom. Ha jó a fordító, és remélem, hogy a megjegyzések azt jelentik, hogy igen, akkor rátesz a műre egy réteget, de egy „íz” mindenképpen, ami miatt érdekes, érdemes olvasni.

**Nyugdíjas éveiket töltő volt hallgatók, egyetemi oktatók,
dolgozók jelentkezését várjuk az
SZTE Alma Mater Senior Közösségébe!**

**Tagjaink számára kulturális programokat, találkozókat,
rendszeres Senior tornát, kedvezményeket biztosítunk.**

A csatlakozás ingyenes!

A közösség koordinátorai:

Gresó Erzsébet, Ráczné Mojzes Katalin

Soron következő programunk:

Szegedi Egyetem Anno

Képek vetítése egyetemünk történetéből

2015. 10. 20. 17:00 - JATE Klub, Dugonics tér 13.

SZTE Alma Mater

6722 Szeged, Honvéd tér 6.

tel.: 62/54-6775

e-mail: info@sztealmamater.hu

www.sztealmamater.hu/hu/szenior

Felhívás

1%

Támogassa egyetemét, az SZTE Alma Matert!

18478664-1-06

Szegedi Universitasért 2007 Alapítvány

(6720 Szeged, Dugonics tér 13.)

Adószám: 18478664-1-06

Adományát az alábbi bankszámlaszámra utalhatja:

Erste Bank Zrt. 11600006-00000000-25900976

1%

A beérkező felajánlásokat a szegedi felsőoktatásból kikerülő végzettségű munkaező-piaci elhelyezkedésének segítésére, az Alma Mater közösség fejlesztésére és az intézmény hagyományainak ápolására fordítjuk. Segítségét a Szegedi Tudományegyetem

Alma Mater közössége nevében köszönjük!

Dr. Szabó Gábor
Rektor,
az SZTE Alma Mater elnöke

Dr. Görög Márta
az alapítvány kuratóriumi elnöke,
az SZTE Közkapcsolati Igazgatóság,
SZTE Alma Mater szakmai koordinátora

www.sztealmamater.hu

alapitvany@sztealmamater.hu

Alma
MAGAZIN *Winter*